

να κόψει το παρθένο λούλουδο
και να τραγήσει τον τὰ μύρα.

* *

Εἶναι τὸ σῶμα μου βαρὺ
κι ὀϊμὲ δὲν ἔχει τὰ φτερά σου,
τῆπειρο χάος νὰ διαβεῖ
νδράζει μὲς σὴν ἀγκαλιά σου
καὶ νὰ χορτάσει τὰ φιλιά σου.
Μὰ ὁ λογισμὸς μου οὐδὲ στιγμὴ
μπορεῖ νὰ φύγει ἀπὸ κυτὰ σου.

* *

Ἀπὸ τὴ νύχτα σὴν δουλιὰ
καὶ σὴν δουλιὰ βραδιάζεις,
γοργή, γοργή χωρὶς μιλιὰ
τὸ κάθε τι μοῦ ἐτοιμάζεις
κι ἂ σοῦ ζητήσω δυὸ φιλιά,
ξανθομαλλοῦσα κοπελιά,
μοῦ λὲς πὺς δὲν ἀδιδάσεις.

Ξεφυλλίζοντας προχτές, με βουρκαωμένη τὴν ψυχὴ
καὶ νοτισμένα τὰ μάτια, τοὺς πρώτους τόμους τοῦ
«Νουμά» νὰ βρῶ τὰ τραγούδια τοῦ «Πεύκου» Ὀ-
ρεινοῦ, πρῶτα πρῶτα βρήκα στὸ 98 φύλλο ἓνα
ποιηματάκι τοῦ «Ἐλα τὴ νύχτα», ἀφιερωμένο σὴν
σκιά τοῦ ἀδερφοῦ του:

Ἐρημο ἀφίσταμε, ἀδερφέ μου,
κ' εὐὸ κ' ἐγὼ τὸ σπιτικό μας...

Εἶχε πεθάνει τότε ὁ μόνος ἀδερφός του καὶ τὸν
καλοῦσε νὰρθεῖ τὴ νύχτα «στὸ φτωχικό του προσκε-
φάκι—χίλια γλυκόλογα νὰ εἰποῦνε»,
καὶ δεύτερο βρήκα τὸ ποίημά του «Ἀτέλιωτ' εἶναι
ἡ στράτα» στὸ 90 φύλλο τοῦ «Νουμά»:

Ἀτέλιωτ' εἶναι ἡ στράτα ποὺ ἀκλουθῶ
καὶ τὴ σκεπάζουν ἀγκαθιὲς κι ἀγριοὶ τὴν πνίγουν
βάτοι.

Ποιὸς ξέρεῖ ἂ δὲν κουραστῶ σὴν ἄκρια πρὶ βρεθῶ
καὶ πρὶν ἰδῶ τὸν εἰρευτὸ παλάτι.

Ἀλοῖμονο, κι ὁ Πεύκος Ὀρεινός, σὺν τόσα δια-
λεχτὰ παληκάκια, σὺν ὅλ' οἱ πολυκαπημένοι τῶν
θεῶν, ποὺ λέει κι ὁ Πειητής, κουράστηκε πρὶ βρε-
θεῖ σὴν ἄκρια τῆς στράτας του καὶ πρὶν ἰδεῖ
τὸν εἰρευτὸ παλάτι.

ΔΗΜΟΣ ΝΗΣΙΩΤΗΣ

ΦΥΛΛΑΔΕΣ

ΤΟΥ ΓΕΡΟΔΗΜΟΥ*)

KB'

ΔΥΟ ΛΟΓΙΑ ΑΚΟΜΑ

Πρέπει ἀκόμα δυὸ λόγια νὰ πῶ, πρὶ νὰ κλείσω
τὴν ἱστορία μου.

Ἀσπρισαν τὰ μαλλιά μου κι ἀκόμα τρέμω σὺν
τὴν ἀνιστορήσω τὴν καταστροφὴ ἐκείνη τοῦ σπιτιοῦ,
τοῦ χωριοῦ, τῆς μέννης μου καὶ τῆς ἀδερφοῦλας, σὺν
συλλογιζομαι πὺς τὴν ὥρα ποῦ με σήκωναν ἀπὸ τὸ
χάλασμα καὶ με βάζανε σὴν τέντα με τὸ σπασμένο
τὸ πόδι, κοίτουσαν κ' οἱ δυὸ τους ἀψυχες κάτω ἀπὸ
τὶς μαῦρες τὶς πέτρες.

Μὰ φορὰ μοναχὰ μοῦ τὰ εἶπε ὁ γέρος. Πρέπει
νὰ εἶταν ὡς τρία χρόνια πρὶ νὰ ξενιτευτῶ ἔρημος

*) Ἡ ἀρχὴ στὸν ἀριθ. 353.

ΜΕ ΜΑΝ ΔΡΑΧΜΗΝ ΚΕΡΔΟΣ 100.000!

ΛΑΧΕΩΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐκαστον γραμματίον ἰσχύον διὰ τὴν κλήρωσιν 25 Ὀκτωβρίου
1909 τιμᾶται ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς.

ΚΕΡΔΗ ΕΚΑΣΤΗΣ ΚΛΗΡΩΣΕΩΣ:

ΜΕΓ ΚΕΡΔΟΣ	ἐκ δραχ.	100,000
1 Κέρδος	»	25,000
1 ἡ ἑρδος	»	10,000
3 Κέρδη	»	5,000
5 Κέρδη	»	1,000
118 Κέρδη	»	100
557 Κέρδη	»	50

1000 ἐν ὅλῳ κέρδη ἀξίας δραχμῶν..... 225,000

Γραμματία πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημοσία ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς ἑταιρείας, εἰς τοὺς σταθ-
μάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριτάς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰς πρακτορεῖας τῶν ἐπιμερῶν.
Δραχ. μίαν ἑκαστον γραμματίον. ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζητήσιν γραμματίων ἀπευθύνεσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν
ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας

Ὁ διευθύνων τμηματάρχης

Γ. ΚΟΦΙΝΑΣ

κι ὁρῶντες, ἔξη μῆνες πρὶ νὰ πάγῃ καὶ κείνος νὰ
τὶς βρῇ τὶς δυὸ μου ψυχούλες.

Δὲν ἀξίζει νὰ σοῦ τὰ ξαναλέω. Τὶ νὰ τὴ χαλνῶ
τὴν καρδιά σου; Τὶ νὰ τὰ γυρεύω τὰ δάκρυα σου;
Σῶνουνε τὰ δικά μου ζῶης ἀλάκρυχες δάκρυα. Φτά-
νουνε, δὲν τὸ θέλει ἡ μακαρίτισσα νὰ βασανίζονται
κ' οἱ ἄλλοι γιὰ κείνην, μήτε ἡ Ἀννούλα μου δὲν
τὸ θέλει. Μήτε ὁ γέρος. Ὁ καημένος ὁ γέρος! Τέσ-
σερα χρόνια μὲ γιάτρευε, μὲ παρηγοροῦσε, μὲ κα-
θοδηγεῖνε καὶ μὲ μάθαινε νὰ δουλεύω, νὰ δουλεύω
καὶ νὰ ξεχνῶ.....

..... Καὶ δούλευα, καὶ δούλευα καὶ ξεχνούσα.
Σαράντα χρόνια δούλευα καὶ ξεχνούσα.....

... Κλειστὸ βιβλίο τὰ σαράντα ἐκεῖνα χρόνια.....

..... Ἦρθα, τώρα κ' ἓνας χρόνος, ἀπὸ τὰ
ξένα, στὸ ἴδιο τὸ χωράφι, στὸ ἴδιο τὰμπέλι ποῦ ξέ-
ρεις. Τὰ βρήκα ὅλα ξερά, ρησασμένα. Ἐνας μακρι-
νὸς συγγενής μου τὸ κρατοῦσε τὸ χτήμα. Κανένας
δὲν τὸ πίστευε, σὺν ξινάρθῃ, πὺς εἶχουν ὁ μικρὸς
ἐκεῖνος ὁ Δῆμος ἐγώ. Ἐτυχε καλὸς ὁ Καντής καὶ
τὸν πίστεψε τὸ χριστιανὸ ποῦ μαρτύρησε πὺς μὲ
γνωρίζει ἀπὸ τὸ κουτσὸ μου τὸ πόδι, ποῦ τόσπασα
στὸ μεγάλο τὸ σεισμό.

Κ' εἶται τὸ πῆρα τὸ χτήμα. Τὸ ξαναφύτεψα τὰμ-
πέλι. Τὸ διόρθωσα τὸ καλύδι. Ὅλα τὰ ἴδια φαίνον-
ται σὺν καὶ τότες. Ὡς κ' ἡ ἄγια ἐκείνη ἡ πέτρα
στὸν τόπο τῆς μένης.

Καὶ τὸ χωριό; Καὶ τὸ σπῖτι; Ὡς τὰ ξαναδοῦμε
καὶ κείνα, σὺν ἀρχίσουμε τὰ παραμῦθια μας, τὰ τα-
ξίδια μας.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΦΥΛΛΑΔΑΣ

(Ἀκλουθεῖ)

ΑΡΓΥΡΗΣ ΕΦΤΑΛΙΩΤΗΣ

ΟΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

— Τὸ δῆγμα τοῦ κ. Ψυχάρη «Τὰ σκουλαρίκια» ἔ-
μεινε γιὰ τὸ φύλλο τῆς ἄλλης Κυριακῆς, γιὰ νὰ δημοσιευ-
τεῖ ἀλάκρυα σ' ἓνα φύλλο, δίχως νὰ κοπῇ σὴν μέση.

— Ὑστερ' ἀπὸ τὰ «Σκουλαρίκια» θὰ δημοσιεύουμε
δυὸ ἀκόμα ἄρθρα του, τὶς «Ψυχολογικὲς σημειώσεις»
(γιὰ τὶς «Σπασμένες ψυχὲς» τοῦ Ψηλορείτη) καὶ τὶς
«Γλωσσικὲς σημειώσεις» (γιὰ τὸ Πέμπτος καὶ Πέμτος
— Αὐστρία καὶ Δουστρία).

— Παίρνουμε ἀπὸ τὸ χαριτωμένο «Ἐνστατανῆ» τῆς
Πάτρας καὶ τοῦτο τὸ ἐπίγραμμα, χρησιμεῖν στοὺς «ἄλλου-
τοκράτες βουλευτὰς»:

Τὸ στόμα σας βουλῶσατε μὲ βουλοκέρι
καὶ διωπνερῶς τὰ πάντα ἐψηφίσατε
κι' ὅταν στὸ πουργὶ σας ἐβόασε τὸ μαχαίρι
σὺν μουλάρια πεισματάρικα κλωτσοῖσατε.

— Ἐνα πολὺ λογικὸ ἄρθρον τῆς κ. Αὔρας Θεοδωρο-
πούλου διαβάσαμε στὸ 5—6 φύλλο τοῦ «Δελτίου τῶν
Ἑλληνίδων» μετὰ τὸν τίτλον «Ἀγνοοὶ ἀγῶνες». Ἡ κ. Θεο-
δωροπούλου ἐστρεφείναι στὸ ἄρθρον τῆς τῆς κ. Αὔρας ποὺ τὴν τε-
λευταία ἐπίστα πολλοὺς γονιούς, νὰ στέλλουν τὰ κερτίσια
τοὺς στὸ Ὄρειο γιὰ νὰ μαθαίνουν μουσικὴ, ὅχι γιὰ λόγους,
μὰ γιὰ βιοποριστικὸ ἐπὶ γὰρ καὶ βρῖσκει πὺς αὐτὸς
εἶναι ἀγῶνες ἀγῶνες, ἀπὸ γιὰ νὰ μάθει κανεὶς μουσικὴ
χρειάζεται καὶ κάποιον τυλάντο, ποῦ δὲν τὸ ἔχουν ὅλοι ὅσοι
θέλουνε νὰ παίρνουν διπλώματα τοῦ Ὄρειου. Ἡ κ. Θεοδω-
ροπούλου, πὺν καθηγήτρια τοῦ Ὄρειου, δὲν τὸ παρατήρησε
αὐτὸ καὶ γι' αὐτὸ ἀξίζει νὰν τὰ προσέξει κανεὶς τὰ λόγια
τῆς.

— Ἡ νύκτα ποὺ τὴν Αἰλίκῃ Μπίτσικα μὰς βγάζει
καὶ σὲ τόσο τὰ τραγουδάει τῆς, μετὰ τὸν τίτλον «Ψυχῆς
ἐπερουργήματα».

— Στὸ ἄρθρον τοῦ κ. Κ. Παλαμά («Νουμά» 361, σελ.
2, ἀράδα 23) πρέπει νὰ διαβαστῇ ἀγνωστὰ τοῦ νιτερέσου
κι ὅχι «ἄγνωστα τοῦ νιτερέσου», καθὼς τυποώθηκε.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Μπ. στὸν Πειραιᾶ. Τὰ λάβαμε. Πέρασε ἀπὸ τὸ
γραφεῖο κανένα Σάββατο διὰ τὸ 4—5—κ. Ε. Γ. Στέλ-
νομε τὸ 350.—κ. Δουρ. Στείλε μας κανένα ἄλλο.—κ.
Κλ. Γεωργ. σὴν Σάμα. Φροντίτε, παρακαλοῦμε, καὶ γιὰ
τοὺς ἄλλους.—κ. Κ. Ἀργ. στὸ Ἀντίο. Σοῦ γράψαμε. Ὁ
«Δωδεκ.» ἔχει 3 φρ. καὶ 1 φρ. τὸ ἄλλο ποῦ μὰς ζητᾶς.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία

Τραπεζοκρατεῖται τῆς ἀλλοτρίως τῶν τῶν εἰς τραπε-
ζικὰ γραμματία νῦν ἐντόκων καταθέσεων ἐν ὅψει ἢ
ἐπὶ προθεσμίᾳ. δηλοῦται, ὅτι ἀπὸ 15 Ἀπριλίου 1909
ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δέχεται παρὰ τῆς
Κεντρικῆς Καταστάσεως καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασιν
αὐτῆς καταθέσεις εἰς τραπεζικὰ γραμματία ἀποδοτέας
ἐν ὅψει ἢ ἐν ὁρισμένῃ προθεσμίᾳ ἐπὶ τόκῳ.

1) 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς ἐν ὅψει ἀποδοτέας
καταθέσεις μέχρι ποσῶν ὅχι 10,000, πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ
τοῦτο τοῦ τόκου ἐπιζέμεται εἰς 1 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος μέχρι
50,000 δραχμῶν πέραν δὲ τοῦ ποσοῦ τοῦτο εἰς 1 1/2 τοῖς
0/0. Αἱ καταθέσεις οὗτοι γίνονται δεκταὶ καὶ εἰς ἀνοκτὸς
λογαριασμὸν παρὰ δομένου τῷ καταθέτῃ διδωμένου λογα-
ριασμοῦ καὶ βιβλιαρίου ἐπιταγῶν.

2) 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις ἀποδοτέας
μετὰ 6 ἡμῶν τουλάχιστον.

2 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀπο-
δοτέας μετὰ 6 ἡμῶν τουλάχιστον.

3) 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδοτέας
μετὰ 6 ἡμῶν ἐπὶ τουλάχιστον.

3 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ τὰς καταθέσεις τὰς ἀποδο-
τέας μετὰ 6 ἡμῶν ἐπὶ τουλάχιστον.

4) 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος, διὰ τὰς καταθέσεις τῆς ἀποδοτέας
μετὰ πέντε ἡμῶν τουλάχιστον ὅς καὶ διὰ τὰς πέρα τῶν
πέντε ἡμῶν ἢ τὰς ἀνοκτὸς.

Καταθέσεις εἰς χρυσὸν

Δέχεται ἐπὶ ἐντόκους καταθέσεις εἰς χρυσὸν ἢ τοῖς
εἰς φράγκα καὶ λίρα Ἀγγλίας, ἀποδοτέας ἐν ὁρισμένῃ προ-
θεσμίᾳ ἢ ἀνοκτὸς ἐπὶ τόκῳ:

1) 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστον.

2) 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστον.

2 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστον.

3) 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστον.

3 1/2 τοῖς 0/0 κατ' ἔτος διὰ καταθέσεις 6 μηνῶν τουλάχιστον.

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ἐντόκων καταθέσεων ἐκδίδονται κατ'
ἐκλογὴν τοῦ καταθέτου ὁνομαστικῶς ἢ ἀνώνυμοι.

Τὸ κεφάλαιον καὶ οἱ τόκοι ὁμολογιῶν πληρώνονται
παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι καὶ τῇ αἰτήσιν τοῦ κατα-
θέτου ἐν τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Τραπεζῆς εἰς τὸ αὐτὸ
νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις.